

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: P-152/2023-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Sisku po sucu Kristini Devčić Merzel u pravnoj stvari tužiteljice Kristine Popović, OIB: 45661538627, Lađarska 28d, Sisak, protiv tuženika SAVIA SISAK d.o.o., OIB 55208846738, Mihanovićeve obala 33, Sisak, kojeg zastupa punomoć. Danko Kovač, odvjetnik iz Siska, radi obvezno-isplata, nakon održane i zaključene glavne rasprave 14. svibnja 2024., na kojoj je prisustvovala tužiteljica osobno i punomoć. tužiteljice Rajko Popović te z.z. tuženika Zoran Kovač i punomoć. tuženika Željko Damjanac, odvjetnik iz Požege, dana 14. lipnja 2024. godine,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Kristine Popović koji glasi:

"Nalaže se tuženoj SAVIA SISAK d.o.o., OIB 55208846738, Mihanovićeve obala 33, Sisak zastupanoj po direktoru Zoranu Kovaču da tužiteljici Kristini Popović, OIB: 45661538627, Lađarska 28d, Sisak, isplati novčani iznos od 133.253,70 EUR ili 1.004.000,00 kn u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude pod prijetnjom izvršenja, na navedeni iznos teče zakonska zatezna kamata počevši od dana podnošenja tužbe pa do isplate."

kao neosnovan.

II. Nalaže se tužiteljici Kristini Popović, OIB: 45661538627, Lađarska 28d, Sisak da tuženiku SAVIA SISAK d.o.o., OIB 55208846738, Mihanovićeve obala 33, Sisak nadoknadi trošak ovog postupka u iznosu od 10.030,00 eur u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Kristina Popović, OIB: 45661538627, Lađarska 28d, Sisak (dalje: tužiteljica) podnijela je ovom sudu 2. svibnja 2023. tužbu protiv tuženika SAVIA SISAK d.o.o., OIB 55208846738, Mihanovićeve obala 33, Sisak (dalje: tuženik), radi obvezno-isplate. U tužbi tužiteljica navodi da Kristina Popović ima prema Savia Sisak d.o.o. Sisak potraživanje u iznosu od 133.253,70 EUR ili 1.004.000,00 KN od 27. studenog 2008. godine, a koje ima sljedeću genezu i pravnu osnovu: Jelovica d.d. Sisak (tada u vlasništvu Rajka i Vjenceslava Popovića) kao Zajmoprimac, je Ugovorom o zajmu sa Plodinec Josipom, kao Zajmodavcem, dana 26. studenog 2004. zaključila Ugovor o zajmu i Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini na iznos zajma od

1.200.000,00 kn, sa kamatom od 4,00% godišnje a koji Ugovor i Sporazum su solemnizirani po Javnom bilježniku Ivici Kraljičkoviću i upisani u Zemljišnoj knjizi. Navodi da je dana 24. svibnja 2007. godine između Jelovica d.d. Sisak, kao Prodavatelja (i dalje vlasnika Rajka i Vjenceslava Popovića) i Savia Sisak d.o.o. Sisak, kao Kupca, zaključen Ugovor o kupoprodaji nekretnine tzv. "Jelovice" ili k.č.br. 718/9 k.o. Sisak Novi, za ukupan iznos kupoprodajne cijene od 3.100.000,00 kn. Tvrdi da je člankom 2. stavak 2. tog Ugovora propisano točno kako će Kupac (Savia Sisak d.o.o. Sisak) podmiriti kupoprodajnu cijenu pa je tako pod Točkom 3. navedeno i sljedeće: "Preuzimanjem obaveze ispunjenja duga Prodavatelja (Jelovica d.d. Sisak) u iznosu od 1.200.000,00 KN, s kamatom od 4% godišnje, prema vjerovniku Prodavatelja Plodinec Josipu iz Starog Čiča, Seljine brigade 43, po osnovi Ugovora o zajmu i Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 26. studenoga 2004. g." Tužiteljica navodi da je nakon zaključenja navedenog Ugovora o kupoprodaji iz prethodnog stavka pristupilo se plaćanju kupoprodajne cijene na način da je kupac Savia Sisak d.o.o. Sisak platio obavezu prema Savanu Adamoviću i prema Ministarstvu financija a za izvršenje obaveza prema Plodinec d.o.o. Staro Čiče i Plodinec Josipu iz Starog Čiča zaključen je još i poseban Ugovor o namirenju od 5. lipnja 2007. između Plodinec d.o.o. Staro Čiče, Plodinec Josipa iz Starog Čiča, Jelovice d.d. Sisak i Savia Sisak d.o.o. Sisak, a koji je anektiran Aneksom br. 1 od 6. lipnja 2007. (dodana je obaveza od 30.000,00 Eur) i Aneksom br. 2. od 11. srpnja 2007., zaključenim između Plodinec Josipa iz Starog Čiča, Jelovice d.d. Sisak i Savia Sisak d.o.o. Sisak, a kojim Aneksom br. 2. je u Čl. 1. konstatirano sljedeće: "Ugovorne stranke su suglasne da će Savia Sisak d.o.o. Sisak na ime razlike za namirenje dijela potraživanja temeljem Ugovora o zajmu i Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 26. studenoga 2004. uknjiženoga pod Z-5541/04 na predmetnoj nekretnini iz Čl. 1. Osnovnog kupoprodajnog Ugovora te povrh isplate u skladu sa Aneksom (1) Ugovora o namirenju od 6. lipnja 2007. godine (30.000,00 Eur) isplatiti Plodinec Josipu iz Starog Čiča, Seljine brigade 43 iznos od 810.000,00 KN (osamstodesettisućakuna), odnosno razliku između iznosa isplaćenog po Ugovoru o namirenju (171.000,00 KN) i Aneksa (1) Ugovora o namirenju (30.000,00 eur), a do punoga iznosa duga po Ugovoru o zajmu sa Jelovica d.d. Sisak od 20. studenog 2004. god. (1.200.000,00 kn) sa pripadajućim kamatama i troškovima po Ugovoru o zajmu sa Jelovica d.d. Sisak od 20. studenog 2004." Tužiteljica ističe da je zajedno sa izračunatom kamatom i troškovima navedena obaveza Savia Sisak d.o.o. Sisak, prema Plodinec Josipu, na dan zaključenja Aneksa 2. Ugovora o namirenju (11. srpnja 2007.), odnosno ukupni dug iznosila je ukupno 1.004.000,00 KN, a koji iznos je Kristina Popović utužila protiv prvotuženika Savia Sisak d.o.o. Sisak. Navodi da navedenim aneksom br. 2. Ugovora o namirenju od 11. srpnja 2007. nije određen fiksni rok plaćanja navedene obaveze, već je to definirano po sljedećem: "Rok isplate je prema dogovoru Plodinec Josipa i Savia Sisak d.o.o. Sisak. Plodinec Josip može svoju tražbinu cedirati na druge osobe, kao i odrediti plaćanje drugoj osobi i na drugi način i u drugom obliku u skladu sa zakonom a sve prema dogovoru i mogućnostima Savia Sisak d.o.o. Sisak. Na navedeni iznos ne teče kamata niti bilo kakvi troškovi od dana potpisa ovog Ugovora, kao niti zatezna kamata u bilo kojem periodu." Ističe da je tuženik Savia Sisak d.o.o. Sisak o navedenom potraživanju (plaćanje, cesija i dr.) informiran najprije usmeno a zatim pismeno njihovim Prijedlogom za osiguranje od 9. travnja 2013. godine i dopisom njihove odvjetnice Nataše Čučić od 11. ožujka 2013. godine pa dakle postoji informiranost o cesiji i nema zastare potraživanja. Tvrdi da zašto Savia Sisak d.o.o. Sisak nema proknjižen navedeni dug je drugo pitanje računovodstvene i kaznene prirode. Tužiteljica navodi da kako niti nakon proteka više od godine dana od potpisa Aneksa 2. Ugovora o namirenju Savia Sisak d.o.o. Sisak nije mogla izvršiti navedenu obavezu i to je Kristina Popović, imajući novce na računu u ime i za račun svog oca Rajka i brata Vjenceslava izvršila navedenu raniju obiteljsku obavezu prema Plodinec Josipu (zajam njihovoj tvrtki Jelovica d.d. od 1.200.000,00 KN iz 2004. godine) isplativši mu kompletan iznos duga prema Aneksu br. 2. Ugovora o namirenju u visini 1.004.000,00 KN, a o čemu je od Plodinec Josipa dobila Potvrdu o namirenju duga i ustupanju tražbine prema Savia Sisak d.o.o. Sisak na svoje ime sa danom 27. studeni 2008. godine. Tužiteljica ističe da navedena obaveza iz Aneksa br. 2 Ugovora o namirenju od strane Savia Sisak d.o.o. Sisak nikada ni

prema Plodinec Josipu niti prema Kristini Popović nije izvršena, nije zastarjela, jer nije proteklo vrijeme u kojem je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obaveze, odnosno to vrijeme i dalje teče (rok isplate prema dogovoru, a kojeg do sada nije bilo) te je u svakom slučaju naplatna u novcu ili stvarima i podobna za prijeboj sa obavezama Kristine i Vjenceslava Popovića prema Savia Sisak d.o.o. Sisak temeljem tzv. "privatnih pozajmica" iz 2008. kao i ostalih dugova. Tužiteljica tvrdi da kako Kristina Popović ni Vjenceslav Popović ne raspolažu originalima Ugovora o pozajmicama to ne znaju točan iznos glavnice navedenih pozajmica kao niti rok ni kamate te mole Sud da naloži Savia Sisak d.o.o. Sisak da predoči originale Ugovora i sve do sada provedene prisilne-ovršne naplate zadužnica a radi točnog obračuna iznosa za prijeboj u momentu nastanka uvjeta za prijeboj nakon davanja izjave o prijeboju uz odbitak do sada ovršenog iznosa. Navodi da obzirom na navedeno potraživanje Kristine Popović postoji od 27. studenoga 2008. to i prijeboj sa privatnim pozajmicama Kristine Popović i Vjenceslava Popovića bi trebao biti izvršen sa stanjem glavnice i kamata na taj datum bez naknadnih obračuna kamata i troškova. Od ovoga iznosa treba odbiti iznos koji je Savia Sisak d.o.o. Sisak kao ovrhovoditelj protiv ovršenika Kristine Popović naplatila ovrhom iz 2013. (Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje OV-11528/09 - zadužnica – datum primitka 8. siječnja 2008.) u iznosu od 4.887,65 eura. U konačnici predlaže da sud nalaže tuženiku SAVIA SISAK d.o.o. da tužiteljici Kristini isplati novčani iznos od 133.253,70 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenu 3. listopada 2023. tuženik navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da prigovara stvarnoj nadležnosti Općinskog suda i smatra se nadležnim Trgovački sud, a to temeljem čl. 34.b. st. 1. t. 1. ZPP-a. Naime, slijedom obrazloženja pobijane tužbe početni pravni odnos tužene vezan uz Jelovicu d.d. Sisak, po kom je Savia Sisak od Jelovice d.d. Sisak kupila nekretninu kčbr. 718/9 k.o. Sisak Novi, tako što je između ostalog isplatila kupovninu umjesto Jelovice d.d. Sisak ranijem vlasniku – Plodinec Josipu. Dakle, radilo se o pravnom poslu između dvije pravne osobe, u koji pravni posao se umiješala Kristina Popović – kao fizička osoba – tako što je –navodno – bez znanja tužene i njene suglasnosti – platila dio kupovnine od 810.000,00 kuna. (Nejasno je odakle se i kako došlo do vrijednosti koje se utužuju). Prema tome, fizička osoba je preuzela obveze pravne osobe, a da za to pravna osoba nije znala, niti je na takvo što pristala. Time je tužiteljica preuzela pravni položaj pravne osobe, pa bi se radilo o sporu dvije pravne osobe. Ističe da bez obzira na pravni stav suda o stvarnoj nadležnosti – prigovara se zastarom potraživanja tužiteljice prema tuženoj. Naime, da je tužiteljica stvarno platila iznos koji ovom pobijanom tužbom utužuje, to bi bilo – prema navodima tužbe i dokumentaciji dostavljenoj uz tužbu - 27. studenog 2008. godine (citira se tužba: str. 3. – četvrti odlomak tužbe – zadnja 3. reda tog odlomka): ....“o čemu je od Plodinec Josipa dobila potvrdu o namirenju duga i ustupanju tražbine prema Savia Sisak d.o.o. Sisak na svoje ime sa danom 27. studeni 2008. godine (Prilog br. 31). Dakle – od tada teče zastara potraživanja tužiteljice prema tuženoj, a to je isteklo 27.11.2013. godine. Ovo prema članku 225. ZOO. Tužiteljica u tužbi ne navodi temeljem kog zakonskog propisa o zastari bi za njena potraživanja bio na snazi petnaestogodišnji rok – koji nigdje ne postoji. Navodi da tužitelj ne baš jasno pokušava se objasniti da desetogodišnji rok – za tražbine utvrđene pred sudom ili drugim nadležnim tijelom – vjerojatno se misli na čl. 233. ZOO – teče od prijedloga za osiguranje od 09.04.2013. godine (Prilog br. 39), ali i od tad – pa do podnošenja ove pobijane tužbe je protekao i takav rok. Opreza radi – napominje da prijedlog ni u kom slučaju ne znači odluku nekog nadležnog tijela, a pogotovo ne suda. Tvrdi da valja napomenuti da je tužba inače nerazumljiva i pretrpana priložima, pa se teško u njoj snalaziti. Tuženik navodi opreza radi, ako sud smatra da se ne radi o zastarjelom potraživanju, valja napomenuti, a što je vidljivo iz pojedinih jasnih navoda tužbe – da tužena nikada, pa ni 2013. godine bilo kada – nije priznala da bi imala dug prema tužiteljici ili da bi tužiteljica išta platila u njeno ime Plodinec Josipu. Nadalje ističe da Potvrda o namirenju iz 2008. godine nije nikada do sada bila predočena tuženoj, te da sumnja u njenu vjerodostojnost, a to jer nikada tužiteljica nije predočila dokaz o takvoj isplati, već ističe karticu prometa po računu (Prilog 32. tužbe) iz koje je vidljivo da je imala u kartici navedena novčana sredstva – ali ne i što je bilo s njima, kada

i kome ih je transferirala, odnosno kome bi išta od toga uputila, odnosno što je time platila ili je novac osobno i za svoje potrebe podigla, dakle ne vidi se u što su predmetna sredstva utrošena. Da su ta sredstva utrošena na plaćanje Plodinec Josipu, tuženik navodi da bi onda bio dokaz valjanosti Potvrde istog, a to nije predloženo tuženoj ni do danas, kad je sve zastarjelo. Tuženik ističe da, ako se sud upusti u raspravljanje po očito zastarjelom tužbenom zahtjevu, tužena napominje i slijedeće: Savia Sisak d.o.o. je sve, svoju obvezu plaćanja kupoprodajne cijene za nekretninu Jelovice ispunila u cijelosti 17.3.2008. godine, sukladno Ugovoru o namirenju koji je zaključen 5.6.2007. godine između vjerovnika Plodinec d.o.o. i Plodinec Josipa (vjerovnika), Jelovice d.d. (prodavatelja) i Savia Sisak d.o.o. (kupca), te Aneksa Ugovora o namirenju zaključenog 6.7.2007. godine između Plodinec Josipa, Jelovica d.d. i Savia Sisak d.o.o.. Tuženik tvrdi da aneks 2 Ugovora o namirenju, na temelju kojeg je Kristina Popović, navodno, izvršila isplatu Plodinec Josipu, je u stvari ugovor koji je sastavio njen otac, Rajko Popović, u svrhu omogućavanja podjele dobiti koju je Savia Sisak d.o.o. trebala ostvariti iz usmenog ugovora o ortaštvu iz zajedničkog poduzetničkog pothvata. Savia Sisak je nakon kupnje nekretnine trebala, u suradnji s Rajkom Popovićem, ishoditi lokacijsku dozvolu za izgradnju stambenih zgrada, što je i učinjeno. Nakon toga, plan je bio da se nekretnina proda i ostvari određena dobit koja će se podijeliti između ortaka na sljedeći način: - prvo će se namiriti "privatne" pozajmice koje je obitelj Popović koristila kod Savia Sisak d.o.o. te pozajmica koju je Sensamed d.o.o. dao tvrtki Polleo d.o.o. koja je bila u vlasništvu obitelji Popović; - zatim će se ostvarena dobit, nakon plaćanja poreza na dobit podijeliti između ortaka. Budući da su Rajko i njegov sin Vjenceslav bili opterećeni ovrhama, Rajko je predložio da se stvori fiktivna obveza Savie Sisak prema Plodinec Josipu koji će ju nakon toga prenijeti na nekog trećeg. Plodinec Josip i Savia Sisak su u tom smislu i potpisali navedeni Aneks 1 iako stvarna obveza plaćanja nikada nije postojala jer je Plodinec Josip u cijelosti namiren. Navodi da 2013. godine Kristina Popović i tvrtka Frugis Bene d.o.o., na koje je Kristina prenijela navodno potraživanje, su pokušali naplatiti to fiktivno potraživanje u iznosu od 810.000,00 kn, ali to nije uspjelo, slijedom svih uvodno navedenih razloga. 2014. godine sklopljen je Sporazum o kupoprodaji nekretnine između Frugis bene d.o.o. i Savia Sisak d.o.o. U tom Sporazumu nalazi se odredba prema kojoj će obje strane povući i obustaviti sve pravne radnje jednih prema drugima, što je i učinjeno. Frugis bene d.o.o. nikada nije izvršio u potpunosti plaćanje prema tom Sporazumu zbog pokretanja stečaja. Da je u stvarnosti postojalo njeno potraživanje, Kristina Popović bi bila jedan od vjerovnika u stečajnom postupku. Sada, 2023. godine, Kristina Popović ponovo pokušava tužbom naplatiti nepostojeći dug, ali ovaj puta u iznosu od 1.004.000,00 kn, odnosno 133.253,70 EUR. Ostaje nejasno – odakle sada toliki iznos? Ponavlja se - Kristina Popović nije ni tada niti sada dokazala da je i stvarno izvršila plaćanje umjesto Savia Sisak d.o.o. Kao dokaz priložila je samo bankovni izvadak iz kojeg se vidi da je u to vrijeme imala novac na tekućem računu, ali ne vidi se da je novac uplaćen na račun Plodinec Josipa ili podignut u gotovini, pa isplaćen Plodinec Josipu. Slijedom navedenog tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao zastario ili kao neosnovan, a traži se trošak zastupanja tuženika po punomoćniku – prema odvjetničkoj tarifi i sukladno učinjenim radnjama, sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena tekućom od dana donošenja ove presude do isplate, sve to u roku od 15 dana.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u ugovor o zajmu i sporazum od 26. studenog 2004. (str. 6-7 spisa), ugovor o prodaji nekretnine od 24. svibnja 2007. (str. 8-10 spisa), ugovor o namirenju od 5. lipnja 2007. (str. 11-14 spisa), aneks br. 1. ugovora o namirenju od 5. lipnja 2007. (str. 15 spisa), aneks br. 2. ugovora o namirenju od 5. lipnja 2007. (str. 16 spisa), prijedlog za osiguranje od 9. travnja 2013. (str. 17-20 spisa), dopis odvjetnice Nataše Čučić od 11. ožujka 2013. (str. 21-26 spisa), potvrdu o namirenju duga Plodinec Josipu i prijenosu potraživanja (str. 27 spisa), izvješće kartice prometa RBA za Kristinu Popović za period kroz 2008. kao dokaz o raspolaganju sredstvima za podmirenje duga (str. 28-29 spisa), točku 2 ponude od 15. svibnja 2013. kao dokaz o postojanju i visini privatnih dugova (str. 30 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje OV-11528/09-

zadužnicu-datum primitka 8. siječnja 2013. (str. 31-32 spisa), presudu Općinskog suda u Velikoj Gorici od 1. prosinca 2023. o istinitosti isprave "Potvrda o namirenju duga i ustupanju tražbine" od 27. studenog 2008. (str. 60-64 spisa), vlasnički list sa svim upisanim hipotekama iz doba kupoprodaje od 10. srpnja 2007. (str. 65-66 spisa), ugovor o dugoročnom kreditu od 2. srpnja 2007. (str. 67-71 spisa), RGFI Savia Sisak d.o.o. za 2007., 2008., 2009. i 2022. sa financijskim bilješkama (str. 72-111 spisa), kaznenu prijavu (str. 112-115 spisa), predugovor i ugovor o kupoprodaji nekretnine sa Maša nekretninama d.o.o. (str. 116-119 spisa), saslušao svjedoka Josipa Plodineca te tužiteljicu i z.z. tuženika Zorana Kovača, kao stranke. Sud nije djelomično uzeo u obzir dokaze odnosno dokumentaciju dostavljenu uz podnesak tužiteljice od 13. svibnja 2024., a niti podneska tuženika od 7. svibnja 2024., a obzirom da su isti dostavljeni nakon zaključenja prethodnog postupka a tužiteljica nije dokazala da bi za to imala opravdani razlog (čl. 299. st. 1. i 2. ZPP), osim dokaza koje je sud proveo po a temeljem čl. 7. st. 2. ZPP, smatrajući da predmetnom tužbom tužiteljica ide za tim da raspolaže sa zahtjevom a kojim ne može raspolagati (fiktivan ugovor).

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ br: 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91 i Narodne novine br: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP) ovaj sud smatra da je zahtjev tužiteljice neosnovan.

5. Uvidom u Ugovor o zajmu i sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 26. studenog 2004. a koji je sklopljen između Josipa Plodineca kao zajmodavatelja s jedne strane i Jelovica d.d. Sisak s druge strane (dalje: Ugovor o zajmu i Sporazum) utvrđeno je da se u istom navodi da Josip Plodinec kao zajmoprimatelj daje a Jelovica d.d. uzima zajam u iznosu od 1.200.000,00 kn u protuvrijednosti u EUR na rok od 2 godine, računajući od dana potpisa tog ugovora (čl. 1. Ugovora o zajmu i Sporazuma). Čl. 3/1. istog ugovora se zajmoprimatelj obvezao zajmodavatelju iznos zajma iz toč. 1. vratiti najkasnije do 26. studenog 2006. sa 4% kamata godišnje, a koja kamata, u smislu čl. 3/2 istog ugovora, dospijeva na naplatu svaki mjesec na dan odobrenja zajma, a obračunava se konformnom metodom. U čl. 3.s t. 3. Ugovora o zajmu i Sporazuma navodi se da ukoliko zajmoprimatelj zakasni s isplatom kamate, cjelokupni iznos zajma dospijeva na naplatu prvog dana zakašnjenja, te zajmodavatelj ima pravo tražiti povrat cjelokupnog zajma. Čl. 4. st. 1. Ugovora o zajmu i Sporazuma ugovoreno je da radi osiguranja potraživanja u iznosu od 1.200.000,00 kn sa kamatama i troškovima Jelovica d.d. Sisak je suglasna i dopušta da se temeljem tog sporazuma na njenim nekretninama upisanim u zk. ul. 147 i to kčbr. 718/9 k.o. Sisak novi upiše založno pravo za korist Josipa Plodineca. Ugovor je potpisan od strane zajmodavatelja osobno te z.z. i direktora Jelovice d.d. Vjenceslava Popovića te ovjeren pečatom iste pravne osobe.

6. Uvidom u Ugovor o prodaji nekretnine od 24. svibnja 2007. a koji je sklopljen između Jelovica d.d. Sisak kao prodavatelja i Savia Sisak d.o.o. Sisak kao kupca (dalje: Ugovor o prodaji nekretnine) utvrđeno je da istim ugovorom prodavatelj prodaje a kupac kupuje cijeli udio nekretnine a koja se nalazi u Sisku, Lađarska 28d, na kčbr. 718/9, upisana u zk. ul. 147 k.o. Sisak Novi (čl. 1. Ugovora o prodaji nekretnine), dok je čl. 2. istog ugovorena kupoprodajna cijena za tu nekretninu u iznosu od 3.100.000,00kn, a koji cijenu će kupac podmiriti:

- preuzimanjem obveza ispunjenja duga prodavatelja u iznosu od 61.355,00 eur u kunskoj protuvrijednosti zajedno sa pripadajućim kamatama prema vjerovniku

Plodinec d.o.o. Staro Čiče po osobi Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 8. svibnja 2001.,

- preuzimanjem obveze ispunjenja duga prodavatelja u iznosu od 52.500,00 eur u kunskoj protuvrijednosti s kamatom od 12% godišnje prema vjerovniku prodavatelja Plodinec d.o.o. Staro Čiče po osnovi Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 13. studenog 2001.,

- preuzimanjem obveze ispunjenja duga prodavatelja u iznosu od 1.200.000,00 kn s kamatom od 4% godišnje prema vjerovniku prodavatelja Plodinec Josipu Staro Čiče po Ugovoru o zajmu i Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 26. studenog 2004.,

- preuzimanjem obveza ispunjenja duga prodavatelja u iznosu od 218.000,00 kn prema vjerovniku prodavatelja Savanu Adamoviću iz Zagreba po osnovi Ugovora o zajmu sa sporazumom o zasnivanju založnog prava na nekretnini radi osiguranja od 10. listopada 2005.,

- preuzimanjem obveza ispunjenja duga prodavatelja u iznosu od 403.861,75 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 15% godišnje prema vjerovniku prodavatelja RH, Ministarstvo financija-Porezna uprava po osnovi pravomoćnog rješenja od ovrsi broj R1-20/06 od 27. siječnja 2006.

Čl. 3. Ugovora o prodaji nekretnine ugovoreno je da prodavatelj ovlašćuje kupca bez ikakvog daljnjeg pitanja ili privole da u zemljišnim knjigama obavi prijenos prava vlasništva na predmetu prodaje iz čl. 1. tog ugovora na svoje ime. Ugovor o prodaji nekretnine potpisane je i ovjeren pečatima kako kupca tako i prodavatelja te je ovjeren potpis prodavatelja od strane javnog bilježnika dana 24. svibnja 2007. pod brojem O-6861/07.

7. Da su vjerovnici iz Ugovora o prodaji (iz čl.2. istog) imali potraživanje prema Jelovici d.d. vidljivo je iz Izvatka iz zemljišne knjige br. 147 k.o. Sisak novi za kčbr. 718/9 a na dan 10. srpnja 2007. a iz kojeg je vidljivo da je u vrijeme izdavanja tog zk. izvatka na istoj nekretnini kao vlasnik bilo uknjiženo trgovačko društvo Jelovica d.d. Sisak te da je na istoj nekretnini bilo uknjiženo pravo zalogu i to:

- u korist Plodinec d.o.o. Velika Gorica, Seljine brigade 43, za iznos od 61.355,00 eur (protuvrijednost tada 453.860,11 kn) uvećano za kamate,

- u korist Plodinec d.o.o. Velika Gorica, Staro Čiče, Seljine brigade 43 za iznos od 52.500,00 eur (protuvrijednost tada 388.241,02 kn) uvećano za kamate,

- u korist Josipa Plodineca, Staro Čiče, Seljine brigade 43 za iznos od 1.200.000,00 kn uvećano za kamate,

- u korist Savana Adamovića iz Zagreba u iznosu od 218.000,00 kn

- te u korist RH u iznosu od 403.861,75 kn,

odnosno ukupno u iznosu glavnice od 2.663.962,88 kn. Navedena činjenica potvrđuje zaključak da je Ugovor o prodaji nekretnine kupoprodajna cijena ugovorena upravo u visini dugova tada založnog dužnika (Jelovice d.d. Sisak) i koju kupoprodajnu cijenu je kupac trebao podmiriti podmirenjem preostalog iznosa duga vjerovnicima.

8. Uvidom u Ugovor o namirenju sklopljen između Plodinec d.o.o. Staro Čiče, zatim Plodinec Josipa iz Starog Čiča (vjerovnika), Jelovice d.d. Sisak (prodavatelja), te Savia Sisak d.o.o. (kao: kupca) od 5. lipnja 2007. (dalje: Ugovor o namirenju) utvrđeno je da je istim, čl. 1. utvrđeno da tim ugovorom vjerovnici, prodavatelj i kupac (nastavno:partneri) nesporno utvrđuju da je pravomoćnim rješenjem o ovrsi Ovr-1187/06 od 18. travnja 2007. Općinskog suda u Sisku određena ovrha na nekretninama u vlasništvu prodavatelja i to označenih kao kčbr. 718/9 u naravni zgrade-ul Lađarska u površini od 1326 m² i dvorište u površini od 1993 m² a sve

upisane u zk.ul. 147 k.o. Novi Sisak, koja će se provesti zabilježbom ovrhe u navedeni zk. ul. utvrđenjem vrijednosti označenih nekretnina, te prodajom istih nekretnina i namirenjem tamo navedenih ovrhovoditelja-u Ugovoru o namirenju vjerovnika iz novčanog iznosa prodajom. Čl. 2/1. Ugovora o namirenju ugovoreno je da partneri tim ugovorom utvrđuju da je prodavatelj s kupcem zaključio Ugovor o prodaji nekretnina i istim ugovorio kupoprodajnu cijenu, kojim ugovorom su prodavatelj i kupac uredili da će kupac kupoprodajnu cijenu izmiriti na način da namiri vjerovnike sa njihovim potraživanjima sukladno rješenju o ovrsi iz čl. 1. Ugovora o namirenju i u konačno utvrđenom iznosu određenom odredbama tog ugovora. Čl. 2/2 Ugovora o namirenju ugovoreno je da ugovoreni iznos iz tog ugovora i to u iznosu od 1.105.973,06 kn partneri utvrđuju da će kupac platiti na žiro račun i tekući račun vjerovnika kojeg vjerovnici imaju otvorene u Zagrebačkoj banci d.d. a koji su u uvodnom dijelu ugovora označeni i najkasnije u roku od 8 dana od dana zaključivanja tog ugovora. čl. 2/3 Ugovora o namirenju ugovoreno je da kupac se obvezuje dio nespornih potraživanja iz st. 2. tog ugovora i u iznosu od 934.973,06 kn i u roku i na način određen tim ugovorom isplatiti vjerovniku Plodinec d.o.o. isključivo na žiro račun kojeg ima otvoren kod ZG banke d.d. Čl. 2/4. istog ugovora ugovoreno je da preostalu razliku od ukupno ugovorenog iznosa iz st. 1. istog čl. Ugovora o namirenju i u iznosu od 171.000,00 kupac se obvezuje u roku iz st. 2. čl. 2. Ugovora o namirenju isplatiti na tekući račun vjerovnika Josipa Podinec iz Staro Čiče, Seljine brigade 43 otvoren kod Zaba na ime vjerovnika. Čl. 5/1 Ugovora o namirenju ugovoreno je da tim ugovorom partneri uređuju svoja međusobna potraživanja u cijelosti i odriču se bilo kakvih naknadnih pobijanja tog ugovora, a čl. 5/2 Ugovora o namirenju ugovoreno je da nakon što kupac izvrši uplatu svih ugovorenih iznosa iz čl. 2. i 3. Ugovora o namirenju te u rokovima i na način određen čl. 2, 3 i 4 (troškovi odvjetnika koji je sastavljao ugovor) tog ugovora, Ugovor o namirenju uz potvrdu javnog bilježnika da je kupac izvršio isplatu svih ugovorenih iznosa na način i sukladno tom ugovoru, predstavlja valjanu tabularnu ispravu za upis prava vlasništva kupca, odnosno upis založnih prava banke kao davatelja kredita kupcu za isplatu ugovorene kupoprodajne cijene iz ugovora zaključenog između prodavatelja i kupca iz tog ugovora, te da se vjerovnici nakon toga odriču bio kakvog prava osporavanja upisa tih prava kupcu i banci koja daje kredit za isplatu kupoprodajne cijene na način utvrđen odredbama Ugovora o namirenju i u dijelu prava i obveza na koja se taj ugovor odnosi. Čl. 5/4 Ugovor o namirenju ugovoreno je da nakon što javni bilježnik ovjeri potvrdu o uplati iznosa iz čl. 2. i 3. tog ugovora na žiro račun i tekuće račune vjerovnika i na žiro račun odvjetnika, kupac može Ugovor o namirenju dostaviti zk. odjelu ovog suda i temeljem istog bez daljnjeg pitanja vjerovnika izvršiti upis založnog prava radi osiguranja povrata odobrenog kredita na ime isplate iznosa ugovorenog odredbama Ugovorom o namirenju. Ugovor o namirenju je potpisan od svih sudionika tog ugovora te ovjeren pečatima pravnih osoba. Dakle, iz Ugovora o namirenju vidljivo je stanje duga dužnika Jelovice d.d. prema vjerovnicima Plodinec d.o.o. i Josipu Plodinecu (dakle ukupan iznos tog duga) na dan sklapanja tog ugovora a koji iznos je tuženik trebao prema istima podmiriti.

9. Uvidom u Ugovor o namirenju (Aneks Ugovora o namirenju) od 6. lipnja 2007. a koji su sklopili Plodinec Josip, Jelovia d.d. i tuženik (dalje Aneks 1.) utvrđeno je da istim ugovorom stranke tog Aneksa ugovaraju da suglasne da će Savia Sisak d.o.o. na ime razlike za namirenje dijela potraživanja temeljem Ugovora o zajmu i sporazuma isplatiti Plodinec Josipu iznos od 30.000,00 eur u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan isplate i to u roku od 60 dana od prodaje nekretnine iz čl. 1. osnovnog ugovora, odnosno najkasnije u roku od 6

mjeseci od dana potpisivanja Aneksa 1 i to tako da Josip Plodinec po osnovi namirenja za navedeno potraživanje primi ukupno iznos od 171.000,00 kn plus protuvrijednost od 30.000,00 eur, a na navedeni iznos ne teče kamatna niti bilo kakav trošak. Istim Aneksom 1. ugovoreno je da na ime osiguranja će tuženik uručiti Josipu Plodinecu zadužnicu na navedeni iznos. Ugovor je potpisan i ovjeren pečetom od svih sudionika. Dakle, iz Aneksa 1. je vidljivo da je tuženik za osiguranje tražbine izdao zadužnicu, dakle osnovu daljnje naplate duga protiv tuženika a da pritom vjerovnik nema potrebe za sklapanjem daljnjih pravnih poslova radi naplate tog duga.

10. No, iz Ugovora o prodaji nekretnine ali i Ugovora o namirenju jasno je vidljivo da je između svih sudionika takvih pravnih poslova ugovoreno da će se kupcu nekretnine (ovdje tuženiku) dopustiti uknjižba vlasništva na predmetu Ugovora o prodaji nekretnine *nakon što on izvrši svoje obveze po Ugovoru o prodaji nekretnine odnosno Ugovoru o namirenju*, odnosno nakon što isti plati kupoprodajnu cijenu podmirujući vjerovnike Jelovice d.d. Sisak.

11. Da je takva kupoprodajna cijena u cijelosti i isplaćena proizlazi iz Ugovora o dugoročnom kreditu zaključenom između kreditora Vaba d.d. Varaždin i tuženika kao korisnika kredita te založnog dužnika Jelovica d.d. Sisak dana 2. srpnja 2007. (dalje: Ugovor o kreditu) a kojim ugovorom je tuženiku odobren kredit u iznosu od 2.000.000,00 kn (čl. 1. Ugovora o kreditu) a koji kredit je sukcesivno isplaćen na račune vjerovnika Jelovice d.d. Sisak koji su pobliže navedeni u Ugovoru o prodaji nekretnine (dakle Savan Adamović, Josip Plodinec, Plodinec d.o.o. Staro Čiče te Porezna uprava- RH) a u svrhu brisanja tereta na nekretnini (vidi toč. 7. ove presude), a koji ugovor je solemniziran od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića iz Siska dana 2. srpnja 2007. pod brojem Ov-15396/07.

12. Uvidom u Ugovor o namirenju (Aneks 2. Ugovora o namirenju zaključenog između istih stranaka 5. lipnja 2007.-dalje Aneks 2.) sklopljenog između Josipa Plodineca, Jelovice d.d. i ovdje tuženika dana 11. srpnja 2007. ugovoreno je (čl. 1/1 Aneksa 2.) da istim ugovorne stranke su suglasne da će tuženik na ime razlike namirenja dijela potraživanja temeljem Ugovora o zajmu i sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 26. studenog 2004. uknjiženog pod Z-5541/014 na predmetnoj nekretnini, povrh isplate u skladu s Aneksom 1. isplatiti Josipu Plodinecu iznos od 810.000,00 kn odnosno razliku između iznosa isplaćenog po Ugovoru o namirenju (171.000,00 kn) i Aneksa Ugovora o namirenju (30.000,00 eru) a do punog iznosa duga po Ugovoru o zajmu sa Jelovica d.d. Sisak od 20. studenog 2004. (1.200.000,00 kn) sa pripadajućom kamatom i troškovima Ugovora o zajmu od 20. studenog 2004. Čl. ½ Aneksa 2. navedeno je da je rok isplate prema dogovoru Plodinec Josipa i Savia Sisak d.o.o. Josip Plodinec može svoju tražbinu cedirati na druge osobe kao i odrediti plaćanje drugoj osobi a sve prema dogovoru i mogućnostima Savia Sisak.

13. Po datumu realizacije odnosno sklapanju ugovora iz toč. 6. i 8 (pa čak i Aneks 1. iz toč. 9. kojim je ugovorena zadužnica kao osiguranje naplate). ove presude jasno je da su isti sklopljeni u vrlo kratkom razdoblju a sve u svrhu realizacije Ugovora o prodaji nekretnine i Ugovora o namirenju, a kako bi se kupoprodajnom cijenom nekretnine namirili vjerovnici prodavatelja nekretnine, odnosno tada Jelovice d.d. Sisak, slijedom čega proizlazi i zaključak da se ta dva ugovora (pa i Aneks 1.) nadovezuju jedan na drugoga i čine cjelinu a u cilju izvršenja obveza kako prodavatelja (prema vjerovnicima isplatom dugovanog iznosa koji su bili osigurani zalogom) tako i kupca (prema prodavatelju odnosno isplate kupoprodajne cijene).

14. Da su vjerovnici Jelovice d.d. Sisak doista i podmireni u konačnici, proizlazi iz činjenice da je tuženik u konačnici i uknjižen i zemljišne knjige kao vlasnik

nekretnine koja nalazi u Sisku, Lađarska 28d, na kčbr. 718/9, upisana u zk. ul. 147 k.o. Sisak Novi. Naime, iz prijedloga za određivanje privremene mjere od 9. travnja 2013. predlagatelja Frugis Bene d.o.o. Buševac a koji je podnesen protiv ovdje tuženika kao vlasnika predmetne nekretnine u postupku osiguranja zabranom otuđenja i opterećenja iste nekretnine utvrđeno je da se u istom prijedlogu navodi da je predlagatelju osiguranja upravo tužiteljica ustupila svoje potraživanje (predmetno za iznos od 900.000,00 temeljem potvrde o namirenju od 27. studenog 2008.) slijedom čega predlagatelj osiguranja podnosi taj prijedlog a radi zabrane otuđenja i opterećenja nekretnine pobliže navedene u čl. 6 ove presude. Da je tuženik u konačnici i uknjižen kao vlasnik tih nekretnina ne osporava niti tužiteljica u ovo postupku, no u konačnici i proizlazi iz povijesnog prikaza izvatka iz BZP za kčbr. 718/9 od 10. svibnja 2024. a iz kojeg je vidljivo da je tuženik sada uknjižen kao vlasnik iste nekretnine te da su brisana sva založna prava osim zaloga Vidar jd.o.o. a kojem društvu je ustupljeno založno pravo Vaba d.d. banke po Ugovoru o dugoročnom kreditu od 2. srpnja 2007. (dakle ugovora koji je sklopljen radi namirenja dugova Jelovice d.d prema vjerovnicima). Dakle, u trenutku uknjiženja zaloga za Vaba d.d. banka Varaždin dana 24. srpnja 2007. (Z-4412/07) bila su brisana založna prava vjerovnika Jelovice d.d. (vidi toč. 7. ove presude) slijedom čega ovaj sud zaključuje da su u tom trenutku, dakle najkasnije 24. srpnja 2007., bila izdana sva brisovna očitovanja vjerovnika, dakle bile su i podmirene tražbine istih (dugovi Jelovice d.d. Sisak).

15. Uvidom u Potvrdu o namirenju duga i ustupanju tražbine sklopljenoj između Josipa Plodineca i tužiteljice dana 27. studenog 2008. (dakle više od godine dana nakon što je svoje založno pravo na nekretnini iz Ugovora o prodaje nekretnine uknjižila Vaba d.d. banka i nakon što su, po mišljenju ovog suda, a temeljem naprijed provedenih dokaza podmireni vjerovnici Jelovice d.d. Sisak i nakon što su isti izdali brisovna očitovanja za brisanje svojih zaloga na istoj nekretnini, dalje: Potvrda o namirenju) a kojom potvrdom, čl. I., Plodinec Josip potvrđuje da mu je Kristina Popovi do tog dana u cijelosti namirila dug po Ugovoru o namirenju Aneks 2 od 11. srpnja 20074. u iznosu glavnice od 810.000,00 kuna zajedno sa pripadajućom redovnom i zateznom kamatom u skladu s Ugovorom o zajmu od 26. studenog 2004. ili sveukupno 1.004.400,00 kuna a koji iznos mu je tuženik dugovao prema Aneksu 2. a slijedom Ugovora o kupoprodaji nekretnine i Ugovora o zajmu i sporazuma od 26. studenog 2004.. Čl. II. Potvrde o namirenju ugovoreno je da Josip Plodinec prenosi cjelokupno svoje potraživanje prema tuženiku iz Aneksa 2. u iznosu od 1.004.4000,00 kn na tužiteljicu tako da tužiteljica stupa na mjesto vjerovnika Josipa Plodineca.

16. Iako tužiteljica navodi da se iz prometa po računu tužiteljice vidi da je tužiteljica u vrijeme sklapanja Potvrde o namirenju raspolagala sredstvima za isplatu vjerovnika Josipa Plodineca ovaj sud navodi da uvidom u izvješće kartice prometa po računu tužiteljice za period od 1. siječnja 2008. do 31. prosinca 2009. nije vidljivo da bi tužiteljica do 27. studenog 2008. ili na taj dan sa svog računa isplatila iznos od 1.004.400,00 kn bilo kome a kamo li Josipu Plodinecu, niti uopće da bi na taj dan raspolagala tom sumom, već je tek na dan 10. prosinca 2008. na računu tužiteljica bio saldo sa iznosom od 1.009.557,54 kn (eventualno dostatnom iznosu za isplatu) no ni nakon tog iznosa nije vidljivo da bi bila izvršena isplata iznosa iz Potvrde o namirenju.

17. Osim iznesenog ovaj sud navodi da je uvidom u Ugovor o prijenosu (Cesiji) i preuzimanju potraživanja od 10. prosinca 2022. (a ovjeren od strane javnog bilježnika 4. kolovoza 2023., dalje Ugovor o prijenosu) utvrđeno da je istim tužiteljica

kao prenositeljica potraživanja svoje (eventualno) potraživanje iz ovog postupka dakle iz Aneksa 2. prenijela na Vjenceslava Popovića iz Siska kao prvog preuzimatelja te Vidar j.do.o. Sisak kao drugog preuzimatelja (čl. II. Ugovora o prijenosu). Dakle, iz navedenog dokaza (a kojeg je ovaj sud proveo temeljem čl. 7. s t. 2. ZPP bez obzira što je isti u spis dostavljen nakon zaključenja prethodnog postupka) vidljivo je da u trenutku podnošenja tužbe, ali sasvim sigurno u trenutku donošenja ove odluke, aktivna legitimacija tužiteljice više ne egzistira jer je tužiteljica svoje (eventualno) potraživanje koje je predmet ovog postupka, ustupila trećoj osobi (izvan vjerovnika Frugis Benea, vidi toč. 14. presude), a koja nije stranka u ovom postupku, dok protivno tome tužiteljica nije dokazala.

18. U odnosu na prigovor zastare sada utuženog potraživanja ovaj sud ističe slijedeće:

U smislu čl. 214. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 dalje ZOO, a koji se u konkretnom slučaju obzirom na dan sklapanja Aneksa 2. i Potvrde o namirenju ima primjeniti) st. 1. određeno je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, st. 2. da zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze.

U smislu čl. 215. st. 1. ZOO zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

U smislu čl. 225. ZOO tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

U smislu čl. 240. ZOO zastara se prekida kad dužnik prizna dug, slijedom čega, bez obzira na Ugovor o zajmu i Ugovor o prodaji nekretnine, Aneks 2. ugovora se može smatrati (procesno) priznanjem duga navedenog u tom Aneksu 2 i to u iznosu i pod uvjetima navedenim u Aneksu 2.

19. U smislu čl. 241. ZOO zastara se prekida podnošenjem tuže i svakom drugom radnjom vjerovnika poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom.

21. U konkretnom slučaju tužiteljica je tužba u ovom predmetu podnijela 2. svibnja 2023., dok nije dokazala da bi ona pred sudom ili drugim nadležnim tijelom poduzimala druge radnje vezao za naplatu predmetnog duga.

22. Na okolnosti samog duga ali i njegova dospijeca (obzirom da se u Aneksu 2. navodi po dogovoru) sud je saslušao svjedoka Josipa Plodineca, z.z. tuženika te tužiteljicu kao stranku.

23. U svome iskazu svjedok Josip Plodinec je iskazao da je tužiteljčina majka sestrina svjedokove bračne družice, a z.z. tuženika svjedok poznaje iz poslovnih odnosa odnosno iz obvezno pravnih odnosa pravnih osoba kojih je svjedok z.z., a i danas prisutni z.z. tuženika. Nakon što raspravna sutkinja postavlja pitanje svjedoku da kaže sve što mu je poznato o pravnom poslu tužiteljice kao fizičke osobe te svjedoka kao fizičke osobe odnosno eventualnom ustupanju duga, prisutni svjedok navodi da se ne sjeća takvog pravnog posla. Nadalje svjedok Plodinec je iskazao da je Savia d.o.o. Sisak imala određene obveze po ugovoru koje nije ispunjavala odnosno unatoč obećanju da će platiti dug ništa po tom dugu nije platila, a nakon što je raspravna sutkinja pozvala svjedoka da pojasni upravo o kakvom se dugu radi i kakvo je obećanje bilo odnosno u kojem je roku dug trebao biti plaćen, svjedok je iskazao da se on ne može sjetiti, da postoji o tome dokumentacija te da upravo iz tog razloga ima pisanu izjavu koju želi pročitati vezano za taj dug: "S obzirom da Savia d.o.o. Sisak po obećanju plaćanja tog duga nije ništa poduzeo, u dogovoru sa

Rajkom Popović koji je bio osoba koja je vodila cijeli posao prodaje je bila i koja je bila supotpisnik ugovora o prodaji tvrtke Jelovica i stalno kontaktirala sa svjedokom, svjedok je polazeći od ovlaštenja iz Aneksa II. Ugovora o namirenju i Zakona o obveznim odnosima od Kristine i Rajka Popovića dana 27. studenog 2008. godine *u gotovini primio isplatu cjelokupnog dužnog iznosa od 1.004.000,00 kn* na način tako da je Kristina Popović izvršila plaćanje cjelokupnog duga Savie Sisak po Aneksu II. Ugovora o namirenju prema svjedoku umjesto Savie Sisak d.o.o., a svjedok je to primio od nje i o tome joj je svjedok istovremeno zauzvrat izdao potvrdu o namirenju duga i ustupanju tražbine iz Aneksa II. Ugovora o namirenju kojom je svjedok na nju cesijom prenio sva svjedokova prava i potraživanja iz Ugovora II. Iz Ugovora o namirenju prema izvornom dužniku Savia Sisak d.o.o., a o istinitosti navedene isprave je Općinski sud u Velikoj Gorici donio presudu od 1. prosinca 2023. i ujedno ta izjava služi kao dokaz o činjenici isplate navedenih sredstava. Prije je svjedok od gospodina Popovića primio iznos od 10.000,00 eura po osnovi isplate djela duga po Aneksu Ugovora o namirenju tako da je svjedok cjelokupno to potraživanje cediranj na Kristinu Popović ugovorom o cesiji od 1. svibnja 2023. u iznosu od 30.000,00 eura."

24. Dakle unatoč konkretno postavljenim pitanjima svjedoku, svjedok nije mogao (ili nije želio) dati iskaz bez čitanja pisane izjave koja je prethodno sastavljena, slijedom istog ovaj sud zaključuje da samu izjavu nije niti sastavio sam svjedok po vlastitom sjećanju već treća osoba za potrebe ovog suda, a obzirom na rodbinsku vezu svjedoka sa tužiteljicom, u cilju uspjeha tužiteljice u ovom postupku.

25. Ono što je sam svjedok iskazao je da se taj iznos, a koji mu je tužiteljica isplatila (prema navodima svjedoka na ruke) sastojao od glavnice i kamata i to redovnih kamata te kamata za zakašnjenje. Na posebno pitanje raspravne sutkinje od kad je obračunata zatezna kamata odnosno kamata na zakašnjenje, svjedok je naveo da ne zna odgovor na pitanje, da mora pogledati u svoje knjige. Nadalje na pitanje raspravne sutkinje što je Aneks Ugovora II. o namirenju, što je bio predmet istog te tko je sklopio isti, svjedok je iskazao da se ne sjeća, da u njegovoj pisanoj izjavi koje je pripremio za današnje ročište nema tog podatka te da se ne sjeća. Na posebno pitanje raspravne sutkinje zašto je svjedok odlučio prenijeti potraživanje na tužiteljicu, svjedok navodi da ne zna i da se ne sjeća. Nakon što raspravna sutkinja pokazuje svjedoku Ugovor o namirenju sa str. 16 spisa, svjedok navodi da je potpis na Ugovoru njegov, a nakon što raspravna sutkinja postavlja pitanje ima li taj dokument veze sa prijenosom duga tj. potraživanja sa svjedoka na tužiteljicu, svjedok navodi da ne zna, da vjerojatno da i da mora vidjeti. Na posebno pitanje raspravne sutkinje tko je sastavio Aneks br. II. Ugovora o namirenju sa str. 16, svjedok navodi *da ga svjedok nije sastavljao, da ga je on samo potpisao*. Na posebno pitanje raspravne sutkinje tko je svjedoka pozvao da potpiše, svjedok navodi da ne zna tko ga je sastavio i da je želio samo da se taj odnos riješi. Na posebno pitanje raspravne sutkinje, svjedok navodi da ne zna što je bilo dogovoreno Aneks II. Ugovora o namirenju, no želio je samo da se riješi taj cjelokupni slučaj oko kupoprodaje. Na posebno pitanje raspravne sutkinje, svjedok navodi, a nakon što mu raspravna sutkinja čita čl. I. st. II. Ugovora o namirenju Aneks broj II. od 11. srpnja 2007., *svjedok navodi da obzirom da je rok isplate u istom naveden po dogovoru između Plodinec Josipa i Savie d.o.o. da se smatralo da je rok isplate 15 dana od dana sklapanja tog ugovora*. Na posebno pitanje punomoćnika tuženika, svjedok navodi da je izmiren u cijelosti kao vjerovnik po dugu tuženika bio tek na način kada je tužiteljica platila. Nadalje navodi da se sjeća i da je određene iznose po tom dugu plaćala i Savia d.o.o., a koji iznosi su plaćani uglavnom iz kredita. Na posebno pitanje

punomoćnika tuženika, svjedok navodi da izjavu koju je danas čitao prilikom davanja svog iskaza je sastavljena na računalu u tvrtki svjedoka od strane djelatnika svjedoka, a na zahtjev svjedoka.

26. Dakle, iz iskaza svjedoka Plodineca (dakle samog iskaza a ne i pisano sastavljene izjave po trećim osobama koji nisu sam svjedok) ovaj sud je utvrdio bitnu činjenicu a to da se eventualno predmetno potraživanje (ovaj sud smatra da ista činjenica, a temeljem čl. 221.a ZPP nije i nedvojbeno utvrđena, obzirom na naprijed navedena utvrđenja i činjenicu da u vrijeme uknjižbe zaloga banke po ugovoru o kreditu su brisana založna prava ranijih vjerovnika Jelovice d.d. a što upućuje da su i njihova potraživanja plaćena) koje je preneseno na tužiteljicu, je obuhvaćalo osim glavnice, između ostalog, i zateznu kamatu a što podrazumijeva da je dug bio dospio (istekao je rok za dobrovoljno ispunjenje) i bio je u zakašnjenju, a sama činjenica da se u Aneksu 2. navodi da će plaćanje biti po dogovoru između Josipa Plodineca i tuženika, ne znači da se takav dogovor nije i postigao a kako sam svjedok i navodi, taj rok je bio 15 dana od dana sklapanja Aneksa 2.

27. Slijedom iznesenog ovaj sud ističe, da bez obzira na nedostatak aktivne legitimacije tužiteljice i povrh toga, ali i same sporne činjenice da dug koji je predmet ovog postupka uopće egzistira, potraživanje tužiteljice iz Aneksa 2., a obzirom da je isti zaključen 11. srpnja 2007. (dakle rok za ispunjenje je, a kao to sam svjedok kao stranka Aneksa 2. navodi, istekao 27. srpnja 2007.) je neosnovano jer je tužba tužiteljice podnesena ovom sudu dana 2. svibnja 2023. svakako u zakašnjenju zbog isteka roka zastare iz čl. 225. ZOO. Stoga ovaj sud smatra da je potraživanje tužiteljice neosnovano te je kao takvo i odbijeno.

28. Opreza radi ovaj sud ističe da je tijekom postupka, a na okolnosti sklapanja Aneksa 2. isplate iznose po Potvrdi o namirenju ali i roka dospijeca sud saslušao i tužiteljicu kao stranku te zz. tuženika.

29. U svom iskazu tužiteljica je navela da je ona dug Savije izmirila iz razloga što je taj dug nastao iz njihovih obiteljskih odnosa te je tužiteljica smatrala da ga treba podmiriti. Tužiteljica je navela da o tom dugu nije znala previše, a dug je nastao kao rezultat poslovnog odnosa između tužiteljčinog oca i danas saslušanog svjedoka, a u međuvremenu je taj dug postao dug Savije odnosno tuženika koji dug tuženik nije platio Josipu Plodincu. Tužiteljica je iskazala da je u međuvremenu, kada je 2006. umro njezin djed od strane mame, a iza kojega je tužiteljica naslijedila znatno nasljedstvo, radilo se o nasljedstvu na nekretninama, a koje nekretnine je tužiteljica prodala i time stekla novčana sredstva. Navela je da su zajednički kao obitelj donijeli odluku da iz tog nasljedstva namire dug Josipu Plodincu, a koji je bračni drug mamine sestrice. Iskazala je da je taj dug podmirila smatrajući da će se tužiteljici taj novac od Savije vratiti. Tužiteljica je iskazala kako sa Savijom d.o.o. i zakonskim zastupnicima Savije nema nikakvih obiteljskih veza. Navela je da je tužiteljica Josipu Plodincu za dug Savije platila 1.004.000,00 kn, a koji se odnosio na dug Savije prema Josipu Plodincu, a radilo se i o glavnici i o kamatama, a je li se radilo samo o redovnim ili zateznim kamatama, tužiteljici sada nije poznato, te kako je Josip Plodinec obračunao tužiteljica je tako platila, a koji dug je platila 27. studenog 2008. i to na ruke Josipu Plodincu. Iskazala je da z.z. tuženika ne priznaje da dug postoji. Tužiteljica je navela da nije ranije pokušala naplatiti dug jer je i sama bila dužnik prema tuženiku, a po kojem dugu je Savia d.o.o. blokirala tužiteljčin osobno tekući račun i dovela ju na rub egzistencije, a nakon što je tužiteljica pokušala razgovarati o svim njihovim poslovnim odnosima pa tako i o predmetnom dugu. Tužiteljica je iskazala kako je zbog toga dovedena u nepovoljni položaj kao imovinski tako svom poslodavcu budući da je tužiteljica radila u banci i još uvijek radi.

Naime, navela je kako je uz dug prema tuženiku imala i kredit u CHF zbog čega nije mogla izmiriti sve svoje obaveze no sad je konačno otplatila kredit a i dug prema tuženiku slijedom čega je tek sad podnijela tužbu u ovom predmetu, jer sad prvi put to financijski tužiteljica može podnijeti. Iskazala je da joj je Josip Plodinec je izdao potvrdu o namirenju duga i ustupanju tražbine nakon što je otplatila dug. Tužiteljica je navela da to svoje potraživanje koje joj je ustupljeno od Josipa Plodinca, tužiteljica je ustupila pravnoj osobi, a čini joj se u cijelosti je ustupljen trećoj pravnoj osobi u tom trenutku, no ta treća pravna osoba je ponovno tužiteljici ustupila tražbinu prema tuženiku koja je predmet ovog postupka. Tužiteljica je iskazala da svi daljnji ugovori o cesiji su sklapani bez sudjelovanja Savie d.o.o.. Navela je, a koliko je tužiteljici poznato, tuženik nije podmirio predmetni dug niti tužiteljici, a niti bilo kome drugome. Iskazala je da joj je žao da se sve tako dogodilo i uzelo im je 15 godina života. Tužiteljica je navela da joj nije poznato da bi treća osoba kojoj je tužiteljica ustupila potraživanje u jednom trenutku prema tuženiku pokretala kakve postupke radi prisilne naplate tog duga te da smatra da to nije moguće jer ta osoba kojoj je predmetni dug bio ustupljen od strane tužiteljice sada više ne postoji. Navodi da pravna osoba koja više ne postoji kojoj je ustupljen dug se zvala Frugis Bene d.o.o., a ne sjeća se tko je bio z.z. iste pravne osobe. Tužiteljica je iskazala da koliko je njoj poznato osim Frugisu Bene tužiteljica nije ustupila predmetni dug nekome trećem. Navela je da je zbog obiteljskih odnosa potpisivala određene dokumente u svezi predmetnog duga, a i podmirila predmetni dug.

30. Dakle, iako u svom iskazu tužiteljica navodi da je predmetno potraživanje podmirila Josipu Plodinecu temeljem nasljedstva koje je naslijedila iza pok. djeda iza majke i to 2006. godine, ovaj sud smatra nelogičnim i neživotnim da bi tužiteljica platila dug za tuženika te stupila na mjesto vjerovnika, koji je doduše s njom u rodu, smatrajući da je to obiteljski problem, a da prethodno nije smatrala (iako je Ugovor o prodaji nekretnine ali i Ugovor o namirenju i svi daljnji ugovori, sklopljeni nakon njezinog nasljeđivanja imovine osnovom kojega je navodno imala sredstava za podmirenje duga) oportunistički sudjelovati u podmirenju dugova Jelovice d.d. Sisak a upravo osnovom čijih dugova je sklopljen Ugovor o prodaji nekretnine i osnovom kojeg je tuženik preuzeo dugove Jelovice d.d., iako je direktor i zakonski zastupnik Jelovice bio upravo otac tužiteljice (sada punomoćnik tužiteljice). Osim iznesenog, ukoliko je tužiteljica raspolagala tolikom sumom osnovom nasljedstva, a i obzirom na iznose za koje tvrdi da su se nalazili na njezinom računu, neživotni su i besmisleni navodi tužiteljice da je bila u dugovima te da ranije nije mogla podnijeti tužbu protiv tuženika jer je i sama bila dužnica tuženika (a koja eventualna realna okolnost ne ispričava tužiteljicu za nepodnošenje tužbe unutar zastarnog roka). Dakle, iskaz tužiteljice ovaj sud ne smatra danim logično, životno pa time niti istinito

31. U svome iskazu z.z. tuženika Zoran Kovač je iskazao da se cjelokupan dug bazira na kupoprodaji između Savije d.o.o. i Jelovice d.d., a predmet kojeg je bila kupoprodaja nekretnine i nakon te kupoprodaje. Z.z. tuženika je iskazao da obzirom da je ta nekretnina bila opterećena hipotekom u korist Plodinec d.o.o. i Josipa Plodinca kao fizičke osobe, Savia Sisak je sklopila s njima ugovor o namirenju gdje je Savia isplatila iz kredita, koji je dobila od banke, dogovoreni iznos te iznos po Aneksu tog ugovora o namirenju, a radi se o Aneksu I. Vezano za to namirenje naveo je da su Plodinec d.o.o. i Josip Plodinec podnijeli podnesak sudu u ovršnom postupku i u kojem podnesku su naveli da je dug prema Plodinec d.o.o. i Plodinec Josipu u cijelosti namiren. Iskazao je kako je Plodinec Josipu još kao fizičkoj osobi tijekom 2007. i 2008. od strane Savie isplaćivan određen iznos, a po Aneksu I. Ugovora. Z.z. tuženika je naveo da je predmet Aneksa II. bio, odnosno osnovni

dogovor, a što je bila ideja Rajka Popovića koji je vodio cijeli posao da kupoprodajom nekretnine Jelovice d.d., koje je Rajko Popović tad bio z.z. ili Vjenceslav Popović, njegov sin, sada točno z.z. tuženika nije znao, bio da se plati diskontirani iznos kupoprodajne cijene za nekretnine Josipu Plodincu, a po osnovi potraživanja koje je isti imao prema Jelovici. Z.z. tuženika je naveo da nakon kupoprodaje nekretnine Savia d.o.o. se uknjižila kao vlasnik nekretnine koja je bila predmet kupoprodaje. Z.z. tuženika je iskazao da je Aneks II. Ugovora o namirenju sklopljen naknadno zbog tog što je iz kupoprodaje nekretnina Savia trebala ishoditi projekt za izgradnju nekretnine što je Savia i učinila, te je projekt napravljen i nakon tog za veći iznos prodati nekretninu. Naveo je kako je Aneks II. Ugovora o namirenju sklopljen kao fiktivan ugovor, a po njemu nije trebalo biti nikakvih plaćanja, a sklopljen je iz razloga da Savia može isplatiti eventualnu zaradu koja bi se ostvarila preprodajom te nekretnine Popovićima, odnosno Rajku i Vjenceslavu Popoviću, no njihovi privatni računi su bili blokirani. Iskazao je da je cijeli taj Aneks II. ugovora sastavio Rajko Popović te ga z.z. tuženiku poslao mailom i rekao da ga potpišu z.z. tuženika i Plodinec Josip. Z.z. tuženika je naveo da se Plodinec Josip i z.z. tuženika nisu vidjeli još nakon Aneksa I. Ugovora o namirenju. Naveo je da samim Aneksom II. Ugovora o namirenju Rajko Popović je *predvidio da će tu fiktivnu tražbinu prenijeti na neku treću osobu odnosno na nekog drugog*. Z.z. tuženika je naveo da Aneks II. Ugovora o namirenju nije sadržavao niti rok namirenja niti kamate, jer je novac trebao biti isplaćen od buduće zarade tek kad se proda nekretnina, a koja nekretnina još nije prodana. Z.z. tuženika je iskazao da je ugovorena kupoprodajna cijena nekretnine iz ugovora sklopljenog između Savie d.o.o. i Jelovice bila 3.100.000,00 kn, nakon toga Savia je u dogovoru sa Plodinec d.o.o. sa tih 3.100.000,00 kn su trebali biti podmireni svi dugovi sa Plodinec d.o.o. i Josip Plodincu kao još i drugim vjerovnicima Jelovice d.d.. Naveo je da je od te kupoprodajne cijene iz kredita Savia d.o.o. isplatila ukupno vjerovnicima Jelovice 2.000.000,00 kn iz kredita te iz vlastitih sredstava Savia d.o.o. je isplatila Josipu Plodincu oko 30.000,00 eura ovisno o tečaju koji je u to vrijeme bio na snazi, a sve to na temelju Ugovora o namirenju od 5. lipnja 2007. te Aneksa I. Ugovora o namirenju od 6. lipnja 2007. te 7. srpnja 2007. Josip Plodinec povukao sve ovrhe i dozvolio prijenos uknjižbe brisanja tereta na nekretninama u zemljišnim knjigama koje su bile predmet kupoprodaje. Iskazao je da je Plodinec d.o.o. i Josip Plodinec vodio ovrhe protiv Jelovice d.d. i da su prijedlozi za ovrhe naknadno povučeni prema Jelovici d.d. i u kojem povlačenju je navedeno da su dugovi u cijelosti namireni prema Plodincu. Z.z. tuženika je naveo da je na Aneksu II. Ugovora o namirenju potpis i pečat Savie d.o.o.. Z.z. tuženika je iskazao da u Aneksu II. ugovora o namirenju nije jasno naveden iznos duga već se navodi "cca." u tom aneksu te dodaje da je to fiktivan ugovor. Naveo je da nekretnina koja je bila predmet kupoprodaje između Jelovice i Savie nije prodana u međuvremenu od strane Savie trećem kupcu. Z.z. tuženika navodi da je sklopljen predugovor i kupoprodajni ugovor sa Maša nekretnine za predmetnu nekretninu, no da je isti ugovor i predugovor raskinut i Savia d.o.o. je vratila cjelokupni iznos primljenog Maša nekretninama po raskidu ugovora, te navodi da tuženik nije vratio dio duga tužiteljici nakon što je primio avans od Maša nekretnine jer tuženik nije znao da bi bio bilo što dužan tužiteljici, jer ga tužiteljica nikad nije obavijestila o ustupanju tražbine. Iskazao je da nekretnina koja je kupljena od Jelovice nikad nije prodana i još uvijek je u vlasništvu tuženika. Z.z. tuženika je naveo da ga je tužiteljica prvi put 2013. pozvala da plati dug, no ne u iznosu od 1.004.000,00 kn već u iznosu od 800 i nešto tisuća kuna.

32. Dakle, unatoč činjenici da je i sam tuženik zainteresirana stranka u ovom postupku, iskaz z.z. tuženika, a u odnosu na već provedene objektivne dokaze

(dokumentaciju u spisu) je logičniji, a iz istoga proizlazi da je Aneks 2. fiktivan ugovor te da se ne radi o zajmu već o načinu isplate buduće zarade osnovom daljnje prodaje nekretnine koja je bila predmet Ugovora o prodaji nekretnine te isplate zarade osnovom takve prodaje. Da je tome tako ukazuje i sam sadržaj Aneksa 2. a u kojem se, kako to osnovano i ističe z.z. tuženika, točno niti ne navodi iznos duga već samo kao razlika neplaćenog iznosa (slijedom čega proizlazi i zaključak da je dio i plaćen od strane tuženika, što u konačnici potvrđuje i sam svjedok te navodi da je dio plaćen od kredita). Da je Rajko Popović, odnosno Jelovica d.d. (kojeg je isti bio zz.) bio u dugovima, a koji nisu bili podmireni prema vjerovnicima proizlazi iz sklopljenog Ugovora o prodaji nekretnine ali i uknjiženom založnom pravu u korist tih vjerovnika (vidi toč. 7. ove presude) a u kojem dijelu je također iskaz z.z. tuženika u skladu s dokumentacijom u spisu. Osim iznesenog, a kao što je već ranije izneseno (vidi toč. 10-14 ove presude) iskaz z.z. tuženika podudara se i sa zaključkom suda, a koji je utemeljen na objektivnoj dokumentaciji, da su i prije sklapanja Aneksa 2. vjerovnici Jelovice d.d. namireni od strane tuženika (kreditom te osiguranjem zadužnicom), slijedom čega sam dug tuženika prema vjerovniku Josipu Plodinecu u trenutku Aneksa 2. nije više niti egzistirao (ne prema tuženiku) stoga i ti dokazi se podudaraju sa iskazom z.z. tuženika da je Aneks 2. fiktivan pravni posao a koji prikriva drugi o isplati buduće zarade (a egzistencija koje zarade tijekom ovog postupka nije utvrđena temeljem čl. 221. a ZPP). U konačnici iako u svom iskazu z.z. tuženika navodi da mu se tužiteljica vezano za predmetni dug obratila prvi puta tek 2013., ovaj sud ističe da takvo obraćanje, a u smislu čl. 225 ZOO, ne prekida zastaru slijedom čega nije niti od utjecaja na predmet ovog postupka i pravo tužiteljice da putem sudskog postupka naplati svoje eventualno potraživanje.

33. Slijedom iznesenog ovaj sud je u konačnici u cijelosti odbio zahtjev tužiteljice te je odlučio kao u izreci.

34. Odluka o troškovima temelji se na čl. 154.s t. 1. ZPP a obzirom da je tuženik u cijelosti uspio u ovom sporu.

35. Tuženiku je priznat trošak je priznat trošak sastav odgovora na tužbu u iznosu od u iznosu od 2.006,00 eur (obzirom na VPS od 133.253,70 eur, Tbr. 8/1, 52/3, 54, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne novine broj: 138/23,dalje: Tarifa), zastupanje na ročištu od 5.veljače 2024. i 14. svibnja 2024. za svako u iznosu od 2.006,00 eur (tbr 9/1 52/3 i 54 Tarife), sastav podneska od 7. svibnja 2024. u iznosu od 2.006,00 eur (Tbr 8/1, 52/3, 54, Tarife) odnosno ukupno 8.024,00 eur. Na takav iznos tuženiku je priznat i PDV od 25% a temeljem Tbr 46 Tarife u iznosu od 2.006,00 eur odnosno u konačnici ukupan trošak u iznosu od 10.030,00 eur a koji je naloženo da tužitelj.

36. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Sisku, 14. lipnja 2024. godine

Sudac
Kristina Devčić Merzel

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

DNA:

1. Tužiteljici
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30869-1b277**

Kontrolni broj: **071d9-63b52-49fff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Kristina Devčić Merzel, O=OPĆINSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.